

gælder selvfølgelig ikke alene for Randers, Naar jeg specielt har nævnt Randers, er det, fordi jeg kender Forholdene der, og der er efter min Mening ikke Trang til nogen ny Kirke. Jeg synes derfor, at man ikke skulde være saa hidsig paa at kaste Penge ud dertil. Jeg kan ikke se andet, end at det er Gejstligheden og Biskoppen, der har Lyst til at pynte paa Stillingen ved at bygge flotte Kirker. Jeg ved, at Biskoppen i Aarhus har slidt Gros-serernes Trapper for at faa dem til at yde Bidrag. Men jeg tror, det er en forkert Vej af Gejstligheden at gaa, jeg synes, at de ere ved at sætte en forgyldt Ramme om et tomt Maleri. Biskopperne og Præsterne skulle først have Maleriet, saa kunne vi bagefter tale om Rammen. Bygge de først en levende Menighed, saa skulle vi nok faa Huset, men dette at begynde med den forgyldte Ramme, forgyldte Kirker og Spir, uden at der er en levende Menighed, det er ikke den rette Vej, det gavner ikke den kristne Menighed paa nogen Maade. De Præster, der have staaet ude paa Arbejdermøderne og have talt om Kirkens humane og frisindede Formaal, have gjort meget mere Gavn end samtlige Biskopper. Sligt skulde de se at slaa til Lyd for, saa vilde vi faa at se, at det gik bedre.

Man taler om, at det staar i Grundloven, at Folkekirken skal støttes. Men hvad er det for en Folkekirke? Vi leve jo nu under et rent Ministervælde, ministerielle Skrivelser om Dit og Dat. Præsterne ere komne dertil, at de næsten ere lovløse, de kunne faa et Cirkulære om, at saadan have de at forholde sig, alt svæver i det blaa, saa det næsten er uforsvarligt, at der ikke bliver givet en Forfatning for Kirken. Jeg vil dog bemærke, at jeg ikke paa nogen mulig Maade vil kaste Skylden derfor paa den nuværende Kultusminister, han hengiver sig sikkert til de bedste Bestræbelser, men han har taget Arven fra sine Forgængere, og Systemet har udviklet sig saaledes, at alt afgøres ved ministerielle Skrivelser, og dermed er Kirken ikke tjent. Lad os derfor snarest faa en Kirkeforfatning. Jeg nævnede før Folkekirken — vi talte jo om det i Fjor — den er ikke af anden Beskaffenhed, end at, naar en Mand gaar til Alters i en Frimenighed, er han med det samme ude af Folkekirken.

Formanden: Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Bevillingen til en Kirke i Randers, ikke

Kirkeforfatningen, hvorom der her skal forhandles.

Bjerre: Det har dog stor principiel Betydning at faa det klaret, om vi skulle støtte den Slags Kirker, og derfor haaber jeg, at den ærede Formand vil tillade mig, at jeg gaar lidt uden for Sagen.

Formanden: Nej, det er Finansloven, vi have til Behandling, og ikke Kirkeforfatningen.

Bjerre: Jeg skal da holde mig til Finansloven og særlig til Spørgsmaalet om Kirken i Randers. Jeg mener altsaa, at Konsekvensen af, at vi give en Bevilling til denne Kirke vil være, at vi komme til at gaa videre og ogsaa give Bevillinger til andre Kirker, og dermed ere vi ikke tjente. Saa er det for Resten ogsaa ret mærkeligt, at man vil saa at sige paanøde os en Kirke i Randers, naar de lokale Rigsdagsmænd ikke ønske den. Der er Ting nok, som vi kunde ønske at faa fremmet, og som vi vilde være mere glade ved at faa fremmet end denne Kirkebevilling, som der ingen Trang er til. De ere rige nok derovre til selv at bygge en Kirke. Og lige over for disse store Tilskud, som ere tegnede af rige og velhavende Folk derovre, er det Tilskud, her er Tale om, kun ubetydeligt, saa at det at undvære det ikke vil være nogen Ulempe, der er værd at regne for noget. Den Ulempe kan altsaa ikke være nogen særlig Grund til at give dem Bevillingen. Jeg skal fremdeles anbefale det ærede Ting at følge Mindretallet og stemme mod Bevillingen.

A. Nielsen: Det vil antagelig være unyttigt at føre denne Diskussion om Kirken i Randers ret meget længere frem. Jeg vil blot tillade mig at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen). Han sagde, at alle de, som have anbefalet Tilskuddet til Randers Kirke, havde henvist til, at der var givet Kirkebevillinger til andre Byer. Det er for saa vidt en Misforstaaelse, som dette fra min Side ikke skulde være en Anbefaling for en Bevilling til Randers Kirke. Naar jeg nævnte de andre Byer, var det for at konstatere, at vi ikke her staa over for noget nyt. Men det, som jeg særlig vil sige over for det ærede Medlem, er, at hans Motivering for at nægte denne Bevilling falder i to Dele, som i ikke ringe Grad modsige hinanden. Det ærede Medlem fremhæver med stor Styrke, at det, som